

Kalbim Sürgün Kalbine

– GöktürkGülay · 24 Nisan 2014

Kervanlar geçiyor
beyaz sevdaları taşıyor
ateş den bir gömlek giydiriyor
koparıp alıyor içimdeki aşk-ı ateşi
manasına yüklediğim sessizlik anlatılmaz ken yolların mecnun mecbur meçhul bekleyişleri algılarını
sözsüz sarar sargıları dilsiz sessizlik tesadüfleri imansız aşk arayışları kezzap zehri avuçlarımda eriyen
sadakat yolculuğum
sevgimden güç alıyor damarlarımda dolaşan asitli bir kan gibi
ruhuma sürgünler yaşıyor
güneşin doğuşu gibi büyük bir bedel ödüyor şimdi aşka zarar veren kişiler var aramızda ölümsüz aşk
diyarından gelen ben
gölgesinde eriyen sen
sensizlik sessizliğin sessizliğinde ölümü bile ihanet sayan yine ben
kor ateşler içinde yalnız bırakan sen
demek ki aradığın kadın ben değilim ey ben

sen duyma genede sen
hala gücüm var aşkına
eskiden olduğu gibi
hadi koşalım desen akışına
elim ayağım koşmak ister

varsın sazımın telleri ince çalsın
kapısına kapısına vuruldum
bakışına bakışına yandım
saçının uçuşuna dokunamadığım
hadi renk renk geliştir beni
ölmüş kadın ruhumun sözleri
bir gün kaldığı yerden başlasın

bak ben sana benziyor gülüşüm ben kokar ben
ben bulmasını bilirim benimi
sen kendin ol kendine yürü ki gecedен yarım kalan valslerin için açık kapın olsun diz çökmek yok
ahlamak yok yalvarmak yok
şansın varsa acımaz açmalardan acıtmalar

Çünkü kalbim sürgün kalbine

Gülay GÖKTÜRK